

[Hartel.]

rimelig Tid kunde afvikles. Dette har nu vist sig ikke at blive Tilfældet. En Del af Bestemmelserne har mødt Modstand her i dette høje Ting, særlig, saa vidt jeg efter en Gennemgang af tidligere Forhandlinger kan se, fra det radikale Partis Side.

Vi er inden for vort Parti afgjort Tilhængere af, at et Forslag som det foreliggende gennemføres. Vi ser saaledes paa det, at vi fra dansk Side er tilbøjelige til at optræde lovlige over for Udlændinge, der ønsker at bosætte sig her i Danmark for kortere eller længere Tid. Jeg mener, at det er en Slags blaaøjet Naivitet, som vi ikke i det lange Løb vil faa nogen Tak for nogetsteds fra.

Under Finanslovdebatten havde jeg Lejlighed til at udtale mig om Spørgsmaalet om Adgangen til at erhverve Jord her i Landet, og jeg udvidede de Advarsler, som jeg da fremsatte, og som var identiske med dem, der var fremsat af den socialdemokratiske Ordfører, med en Henstilling til Regeringen om ogsaa at undgaa, at Udlændinge købte Andele, eventuelt et Flertal af Andele i danske Firmaer og derigennem fik Magt over disse og blev bestemmende med Hensyn til Personaleansættelser inden for de paagældende Virksomheder. Jeg vil gerne henstille, at de Bestemmelser, som findes i Lovens § 6, administreres med Henblik paa de Advarsler, som jeg gav dengang. Den Opgave at sørge for de Folk, som af politiske Grunde er Flygtninge fra forskellige Lande, maa naturligt henlægges til Folkenes Forbund og kan ikke være en speciel Opgave for Danmark. Det kan ikke være Meningen, at vi skal være et Slags Hovedasyl for Folk, der af os uvedkommende Grunde maa forlade deres Fædreland, og det kan ikke være nogen speciel Pligt for os at yde disse et nyt Hjemsted, et Asyl. Jeg ser af den Redegørelse, der er givet fra Folkenes Forbund, at det Arbejde, som her var taget op under Ledelse af James Mac Donald, ikke har ført til noget Resultat. Det er beklageligt, men jeg formoder, at vi er uden Skyld i dette.

Jeg kunde ogsaa ønske at føje et Par Bemærkninger til Forslaget, som det foreligger her, og jeg vil da gerne henstille til den højtærede Justitsminister, at man paa visse Punkter er lemfældige ved Administra-

tionen af Bestemmelserne, saaledes at man, naar Bestemmelsen i Lovens § 9: Den, som for eller uden Vederlag o. s. v., overføres paa Forholdene ved Sønderjyllands Grænse, hvor jeg har erfaret, at det ikke er ualmindeligt, at danske Hjem paa denne Side af Grænsen yder Husly og Pleje for dansksindede fra den anden Side af Grænsen, og da maaske ikke i alle Tilfælde tager disse Bestemmelser saa bogstaveligt eller maaske ikke er kendt med Rækkevidden af dem —, at man saa ikke gaar frem over for disse Folk efter Loven og Profeterne, men lempeligt giver dem Mulighed for at finde sig til Rette med de Forhold, som er skabt ved denne Lov, uden at der slaas for meget i Stykker.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har ved tidligere Lejligheder sagt, at han forudsaa, at disse Bestemmelser vilde faa en lang Levetid. Det maa erkendes, at det ærede Medlem har haft Ret i disse Forudsigelser, og det skal ogsaa anerkendes her fra denne Plads, og jeg tror, at hvis det ærede Medlem gentager disse Forudsigelser her i Dag, vil han endnu en Gang faa Ret. Vi fra vor Side ser saaledes paa det, at man godt kunde være gaaet til at give disse Bestemmelser for en længere Aarrække, idet Forholdene, som de nu engang ligger med Selvforsynings- og Afspærringspolitik, vil nødvendiggøre, at de enkelte Lande, ikke af Hævnerrighed eller Had til omboende Nationer, men ganske simpelt som en Slags Nødværge, opretholder Bestemmelser som disse. Det er maaske menneskeligt set meget smukt og tiltalende altid at være forvisset om, at det, som man haaber, sker, og det kunde jo ogsaa overføres paa dette Tilfælde, men det er ikke Udtryk for nogen verdensmandsmæssig Indstilling over for Problemerne, og derfor ser jeg ogsaa saaledes paa det, at selv om vi nok saa meget kunde haabe og ønske, at disse Bestemmelser kunde overflødiggøres, saa vil de ikke blive det, og en nøgtern Bedømmelse af Forholdene ude i Verden vil føre til Erkendelse af, at disse Bestemmelser maa opretholdes.

Med disse Ord skal jeg anbefale det af den højtærede Justitsminister forelagte i det andet høje Ting vedtagne Forslag til en hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.